

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 830

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 august 2022

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 866 din 14 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2-4			
Decizia nr. 273 din 17 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1) teza întâi și teza finală și ale art. 43 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență	4-6			
Decizia nr. 336 din 26 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (2) și ale art. 98 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, ale art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. II art. 2 și art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind				
			salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare	7-11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
		1.050.	— Hotărâre privind modificarea și completarea descrierii tehnice și actualizarea valorii de inventar a unor bunuri imobile cuprinse în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Siret, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, ca urmare a înscrierii în cartea funciară și a reevaluării	12-13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		182.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unei licențe de concesiune pentru exploatare	13
		589.	— Decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor privind modificarea anexei nr. 27 la Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 521/2017 pentru stabilirea formei, conținutului și a modalității de arhivare a documentelor prevăzute de Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal și Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016	14-15
		3.919/C.	— Ordin al ministrului justiției privind actualizarea, pentru anul 2022, a numărului posturilor de notar public destinate notarilor stagiați care vor promova examenul de definitivat	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 866**

din 14 decembrie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriaz.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Gheorghe Boboc în Dosarul nr. 1.936/838/2016 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.183D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție nu sunt incidente în cauză și că dreptul de a conduce un vehicul nu este un drept garantat constituțional. Invocă, de asemenea, jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 304 din 12 mai 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.936/838/2016, **Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Boboc într-o cauză având ca obiect apelul împotriva unei sentințe prin care a fost respinsă cererea de anulare a unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției reglementate la art. 102 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, situație în care dovada înlocuitoare a permisului de conducere se eliberează fără drept de circulație.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că, stabilind măsura reținerii obligatorii a permisului de conducere al unei persoane bănuite de comiterea uneia dintre infracțiunile rutiere prevăzute de lege și eliberarea unei dovezi înlocuitoare fără drept de circulație, pe toată durata procesului penal, fără o limitare temporală, prevederile de lege criticate încalcă prezumția de nevinovăție a acelei persoane,

întrucât aceasta va fi privată, pe toată durata desfășurării procesului penal, de un drept câștigat legal, fără existența unei hotărâri judecătorești definitive de condamnare, fără a avea posibilitatea exercitării unei căi de atac împotriva măsurii reținerii permisului de conducere și emiterii unei dovezi înlocuitoare fără drept de circulație.

6. Dispozițiile art. 111 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, analizate prin raportare la art. 53 din Constituție, pot fi considerate ca având un scop legitim, și anume desfășurarea procesului penal și protejarea siguranței rutiere, instituind o măsură aplicabilă în cursul urmăririi penale și al judecării, adecvată *in abstracto* scopului legitim urmărit, nediscriminatorie și necesară într-o societate democratică, pentru protejarea valorilor statului de drept. O astfel de ingerință nu este însă proporțională cu cauza care a determinat-o. Chiar dacă s-ar accepta ideea că o persoană față de care există o bănuială că a săvârșit una dintre infracțiunile enumerate în art. 111 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 ar prezenta o stare de pericol potențial pentru siguranța rutieră, o astfel de bănuială nu este suficientă pentru privarea acesteia de dreptul de a conduce autovehicule pe drumurile publice, întrucât bănuiala trebuie să fie și rezonabilă, întemeiată pe probe. Ca atare, nu ar trebui ca măsura să poată fi luată prin simpla sesizare a organelor de poliție rutieră, ci ar trebui, eventual, subsumată fie momentului dispunerii, în temeiul art. 305 alin. (3) din Codul de procedură penală, efectuării în continuare a urmăririi penale față de suspect, fie, mai ales, momentului dispunerii punerii în mișcare a acțiunii penale de către procuror, în condițiile art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală. În consecință, autorul consideră că dispozițiile criticate încalcă art. 53 din Constituție, deoarece nu reglementează un moment procesual de la care măsurile pot fi luate și niciun termen pentru care să poată fi luată o astfel de măsură gravă, legiuitorul lăsând la latitudinea organelor de poliție rutieră să decidă în acest sens, din momentul sesizării lor. De asemenea, aceste dispoziții legale sunt neconstituționale și prin prisma încălcării prezumției de nevinovăție, având în vedere că instituie, în cursul procesului penal, luarea unei măsuri obligatorii și automate, nelimitată în timp, în legătură cu infracțiunea care formează obiectul cauzei.

7. **Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece textul de lege criticat face trimitere la art. 102 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care prevede cu claritate fapta care constituie contravenție, sancțiunea principală care se aplică și cuantumul acesteia, sancțiunea complementară a suspendării exercitării dreptului de a conduce și precizarea exactă a perioadei pentru care se suspendă dreptul de a conduce.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 111 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, având următorul cuprins: „*În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și d), la art. 102 alin. (3) lit. a) și c) din prezenta ordonanță de urgență, precum și în cele menționate la art. 334 alin. (2) și (4), art. 335 alin. (2), art. 336, 337, art. 338 alin. (1), art. 339 alin. (2), (3) și (4) din Codul penal, dovada înlocuitoare a permisului de conducere se eliberează fără drept de circulație.*”

12. În opinia autorului excepției, textul de lege criticat aduce atingere următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (5) sub aspectul condițiilor de calitate ale legii, art. 11 alin. (1) și (2) — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) referitor la respectarea prezumției de nevinovăție, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și art. 132 alin. (1) — *Statutul procurorilor*. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a fost sesizată de Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal prin Încheierea din 29 noiembrie 2018, iar prin Decizia civilă nr. 1.035 din 13 decembrie 2018 instanța care a sesizat Curtea a respins ca nefondat apelul formulat împotriva Sentinței civile nr. 524 din 28 iunie 2017 menținând soluția pronunțată de prima instanță. Prin sentință, Judecătoria Liești — prima instanță de judecată — admisesse excepția nulității cererii de chemare în judecată pentru lipsa semnăturii pe această cerere și anulasse plângerea contravențională.

14. Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”. Referitor la condiția de admisibilitate privind relevanța unei excepții de neconstituționalitate, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că prima teză a art. 146 lit. d) din Constituție, privind excepția de neconstituționalitate ridicată în fața unei instanțe judecătorești sau de arbitraj comercial, reglementează un control de constituționalitate *a posteriori*, concret și incident, ce presupune existența unui litigiu pendinte,

în cadrul căruia să se invoce neconstituționalitatea unor acte normative de reglementare primară care să aibă legătură cu soluționarea acestuia (a se vedea Decizia nr. 793 din 6 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 253 din 2 aprilie 2019, paragraful 14). Acest control de constituționalitate este *a posteriori* pentru că vizează acte normative de reglementare primară intrate în vigoare. Este un control concret pentru că pornește de la un litigiu concret, aflat pe rolul unei instanțe judecătorești, aceasta din urmă sesizând judecătorul constituțional doar cu soluționarea chestiunii de constituționalitate, adică a raportului abstract de conformitate a actului de reglementare primară cu Constituția. În sfârșit, acesta este un control incident pentru că apare în cadrul unui litigiu pendinte pe rolul unei instanțe judecătorești, dar nu poate fi soluționat de aceasta, ci trebuie deferit Curții Constituționale, care îl va soluționa fără a cunoaște sau interveni pe fondul cauzei litigioase care l-a determinat. Excepția de neconstituționalitate nu urmărește să rezolve situația concretă în care s-ar afla autorii săi, ci își păstrează natura juridică abstractă de întrebare adresată unei jurisdicții specializate și care vizează un raport de conformitate a actului de reglementare primară cu Constituția, relevant însă pentru soluționarea pe fond a cauzei în care este incidentă. Prin urmare, Curtea a constatat că, de principiu, condiționarea sesizării sale cu o excepție de neconstituționalitate de legătura dispoziției legale criticate cu soluționarea cauzelor reprezintă un aspect esențial al acestui tip de control de constituționalitate (a se vedea Decizia nr. 793 din 6 decembrie 2018, paragraful 19).

15. Aplicând cele de mai sus la situația procesuală anterior expusă, Curtea va face trimitere la jurisprudența sa în care a reținut că „legătura cu soluționarea cauzei” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15). Or, așa cum s-a arătat la paragraful 13 din prezenta decizie, plângerea contravențională a fost anulată pentru lipsa semnăturii prin sentința instanței de fond, soluție menținută și de instanța de apel. Prin urmare, cererea de chemare în judecată fiind nulă pentru lipsa semnăturii pe această cerere, nu subzistă o cauză care să trebuiască a fi soluționată și, deci, nu poate exista vreo legătură cu o cauză inexistentă.

16. Din examinarea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției Curtea constată că autorul a ridicat excepția într-o cauză în care s-a formulat plângere contravențională împotriva unui proces-verbal de stabilire și sancționare a unei contravenții, iar nu într-o cauză penală, astfel că prevederile art. 111 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu sunt incidente, excepția de neconstituționalitate fiind inadmisibilă pentru lipsa de legătură cu soluționarea cauzei.

17. În plus, în cauză, autorul nu a formulat motive de neconstituționalitate specifice, referindu-se generic la reținerea obligatorie a permisului de conducere al unei persoane bănuite de comiterea unei infracțiuni la regimul circulației rutiere și la eliberarea unei dovezi înlocuitoare fără drept de circulație pe toată durata procesului penal, fără o limitare temporală.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Gheorghe Boboc în Dosarul nr. 1.936/838/2016 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 273

din 17 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1) teza întâi și teza finală și ale art. 43 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioanița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1) și ale art. 43 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, excepție ridicată de Răzvan Dascălu în Dosarul nr. 32.802/3/2015/a157 al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.561D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 32.802/3/2015/a157, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1) și ale art. 43 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență**, excepție ridicată de Răzvan Dascălu într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2014.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale, întrucât se referă la comunicarea actelor de procedură și a hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic doar prin Buletinul procedurilor de insolvență, ceea ce reprezintă o atingere adusă dreptului de acces liber la justiție. Simpla afișare în acest buletin

nu înseamnă că părțile au luat efectiv cunoștință de respectivele acte sau sentințe, consecința fiind încălcarea dreptului la un proces echitabil și la un recurs efectiv. De asemenea, se învederează că persoana fizică interesată trebuie să plătească o taxă pentru a avea acces la datele cuprinse în Buletinul procedurilor de insolvență și să cunoască numărul și data la care au fost publicate actele în discuție, informații pe care nu le poate avea prin consultarea portalului instanțelor de judecată, neavând cunoștință nici despre data la care a fost redactată efectiv sentința civilă.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 42 alin. (1) și ale art. 43 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, contextul în care a fost invocată excepția, jurisprudența în materie a Curții Constituționale și cea prin care se statuează că trebuie să se țină cont de voința reală a părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate (Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 18 decembrie 2006), Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 42 alin. (1) teza întâi și teza finală și ale art. 43 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 85/2014. Curtea observă că, în dinamica legislativă, dispozițiile art. 42 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 au fost modificate prin art. XIII pct. 2 din Legea nr. 1/2017 privind eliminarea unor taxe și tarife, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 6 ianuarie 2017, iar, în prezent, acoperirea cheltuielilor de publicare a Buletinului procedurilor de insolvență se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției. Față de această împrejurare, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 42 alin. (1) teza întâi și teza finală și ale art. 43 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 85/2014 în forma indicată de autorul excepției de neconstituționalitate, care au următorul cuprins:

— Art. 42 alin. (1) teza întâi și teza finală: „(1) *Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură se efectuează prin BPI. [...] Pentru acoperirea cheltuielilor de publicare a BPI se percepe o taxă constând într-o cotă de 10% aplicată asupra taxelor achitate la oficiul registrului comerțului pentru toate operațiunile de constituire, autorizare, înregistrare, menționare, rezervare efectuate în registrul comerțului.*”;

— Art. 43 alin. (2) teza întâi: „(2) *Termenul de apel este de 7 zile de la comunicarea hotărârii realizată prin publicare în BPI, dacă prin lege nu se prevede altfel.*”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*. De asemenea, este menționat art. 6 paragraful 1 cu privire la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, în raport cu prevederi constituționale și critici de neconstituționalitate similare cu cele formulate în prezenta cauză, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 42 din 27 ianuarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 22 martie 2022, Decizia nr. 782 din 4 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 25 februarie 2021, Decizia nr. 499 din 4 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 26 ianuarie 2018, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

13. Potrivit prevederilor Legii nr. 85/2014, comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii și notificarea deschiderii procedurii, precum și prima citare și comunicarea actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune se efectuează potrivit Codului de procedură civilă, așadar potrivit regulii general aplicabile în procesele civile. După deschiderea procedurii, publicarea actelor de procedură în Buletinul procedurilor de insolvență înlocuiește, de la data publicării acestora, citarea, convocarea și notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces. Mai mult, legea prevede că în cazul persoanelor împotriva cărora se introduce o acțiune după deschiderea procedurii insolvenței, pe lângă citarea și comunicarea actelor de procedură prin Buletinul procedurilor de insolvență, se vor efectua și formalitățile de citare/comunicare prevăzute de dreptul comun în materie (Decizia nr. 782 din 4 noiembrie 2020, precitată, paragraful 12).

14. Așadar, legea instituie măsuri deosebite pentru ca părțile implicate în procedura insolvenței, respectiv debitorii și creditorii, să se bucure de o informare corectă a situației lor juridice, inclusiv prin notificarea potrivit regulilor de drept comun, astfel încât, ulterior deschiderii procedurii, aceștia să își poată exercita dreptul de acces liber la justiție, dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil. Faptul că, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, cu excepția primei comunicări a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se promovează o acțiune în temeiul dispozițiilor Legii nr. 85/2014, persoanele notificate vor fi citate și li se vor comunica actele de procedură prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență nu poate fi privit ca aducând atingere dreptului la apărare sau dreptului de acces liber la justiție, inclusiv în ceea ce privește utilizarea căilor de atac (în acest sens, a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 499 din 4 iulie 2017, precitată, paragraful 24).

15. Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor prin Buletinul procedurilor de insolvență își găsesc justificarea în specificul acestei proceduri, care presupune un număr foarte mare de părți și o mare diversitate de acte procedurale de natură să îngreuneze mult desfășurarea procedurii. Acestea constituie o măsură specială prin care se asigură soluționarea cu celeritate a cauzelor (a se vedea în acest sens Decizia nr. 782 din 4 noiembrie 2020, precitată, paragraful 14, Decizia nr. 367 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2009, Decizia nr. 1.436 din 5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 16 decembrie 2009, Decizia nr. 1.453 din 3 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 6 ianuarie 2012).

16. De asemenea, referitor la chestiunea vizând plata unei taxe pentru a avea acces la Buletinul procedurilor de insolvență, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție, Curtea a reținut că accesul la justiție nu este un drept absolut, legiuitorul putând să prevadă anumite condiționări în vederea unei bune administrări a justiției, condiționări ce pot îmbrăca și forma unor obligații de ordin financiar, care țin de opțiunea legiuitorului, și care nu pot fi privite ca aducând o restrângere liberului acces la justiție sau utilizării căilor de atac, atât timp cât părțile au posibilitatea, pe de o parte, să participe la termenele fixate de judecătorul-sindic, să consulte dosarul în vederea cunoașterii tuturor actelor de procedură depuse la acesta și, cu minimă diligență, să urmărească publicarea acestora în Buletinul procedurilor de insolvență, în speță a hotărârii ce ar putea face obiectul apelului prevăzut la art. 43 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 85/2014, iar, pe de altă parte, să solicite în cadrul cheltuielilor de judecată toate sumele avansate în vederea realizării drepturilor lor pe calea acestei proceduri, invocând în acest sens dispozițiile Codului de procedură civilă privind cheltuielile de judecată (în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 42 din 27 ianuarie 2022, paragraful 16).

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Răzvan Dascălu în Dosarul nr. 32.802/3/2015/a157 al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și constată că dispozițiile art. 42 alin. (1) teza întâi și teza finală și ale art. 43 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

17. Astfel, caracterul distinct al procedurii a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, care derogă de la normele dreptului comun, stabilirea acestora constituind atributul exclusiv al legiuitorului, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție. În această materie, legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de îndeplinirea anumitor cerințe, respectiv de urmărirea Buletinului procedurilor de insolvență și/sau de exercitarea sa într-un anumit termen fără intenția de a restrânge accesul liber la justiție și la utilizarea căilor de atac, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării drepturilor constituționale și convenționale menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și a intereselor legitime ale tuturor părților (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 884 din 16 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 24 martie 2022, paragraful 16).

18. În acest context, ținând seama de dinamica legislativă în materie și de normele legale prin care, în prezent, s-a optat ca acoperirea cheltuielilor de publicare a Buletinului procedurilor de insolvență să se suporte de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției, Curtea menționează că și aceste aspecte țin de opțiunea legiuitorului, care, în virtutea prevederilor constituționale antereferate, are îndrituirea constituțională să stabilească prin lege procedura de judecată și competența instanțelor judecătorești, iar soluția legislativă criticată, prin care se prevedea plata unei taxe pentru serviciile de publicare a acestui buletin, se circumscrie dispozițiilor constituționale de referință, neputându-se reține neconstituționalitatea acesteia.

19. Față de cele prezentate și ținând seama de jurisprudența în materie a Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a prevederilor criticate, în raport cu dispozițiile constituționale și convenționale menționate în susținerea acesteia, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 336

din 26 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (2) și ale art. 98 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, ale art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 2 și art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. (1) coroborat cu art. 97 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, ale art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (2) și art. 2 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri

publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare. Excepția a fost ridicată de Mihai Tătuț în Dosarul nr. 1.191/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.013D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 8 din 28 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.191/3/2018, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. (1) coroborat cu art. 97 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, ale art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (2) și art. 2 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare. Excepția a fost ridicată de Mihai Tătuț într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva deciziei de pensionare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia, susținând că art. 98 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 este contrar prevederilor art. 47 și ale art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, arată că organismele de verificare ce examinează și hotărăsc asupra deciziilor de pensie emise de casele de pensii sectoriale și care urmăresc aplicarea corectă a legislației referitoare la pensiile militare de stat, respectiv comisiile de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații, nu au personalitate juridică, însă hotărăsc cu privire la legalitatea și temeinicia unui act administrativ emis de o structură cu personalitate juridică investită prin lege organică să asigure exercitarea de către titularii a dreptului constituțional la pensie. Cu alte cuvinte, o entitate fără personalitate juridică, de un nivel inferior, poate hotărî asupra unui act emis de o entitate de nivel superior ce are personalitate juridică. Rezultă că legalitatea și temeinicia unei decizii de pensie sunt hotărâte, în final, de către o entitate fără personalitate juridică împotriva unei entități cu personalitate juridică. Această situație răstoarnă principiul de drept potrivit căruia *qui potest maius, potest minusquam*. Neconstituționalitatea reglementării criticate este și mai evidentă dacă se are în vedere competența casei de pensii sectoriale, prevăzută de art. 88 lit. d) din Legea nr. 223/2015, de a aplica prevederile convențiilor internaționale de asigurări sociale la care România este parte, precum și ansamblul reglementărilor comunitare care se pot regăsi într-o decizie de pensie ale cărei temeinicie și legalitate sunt lăsate la aprecierea unei entități fără personalitate juridică.

6. În ceea ce privește art. 97 alin. (2) din Legea nr. 223/2015, susține că sintagma „*procedură administrativă prealabilă, obligatorie, fără caracter jurisdicțional*” este contrară prevederilor art. 21 alin. (4) din Constituție. În acest sens, arată că textul de lege criticat stabilește că activitatea comisiilor de contestații reprezintă procedură administrativă fără caracter jurisdicțional, însă, în realitate, această procedură are caracter jurisdicțional, deoarece, prin examinarea contestațiilor, comisiile hotărăsc asupra deciziilor de pensie emise de casele de pensii sectoriale conform art. 98 alin. (1) din lege. Mai mult, în caz de admitere — totală sau parțială — a contestației, hotărârea comisiei este obligatorie pentru casa de pensii sectorială. Or, caracterul obligatoriu al hotărârii comisiei de contestații pentru casa de pensii sectorială impune un conținut eminamente jurisdicțional al activității acesteia, ceea ce contrazice textul art. 97 alin. (2) din Legea nr. 223/2015. Neconstituționalitatea acestui text de lege reiese mai evident dacă se are în vedere definiția jurisdicției administrative speciale dată de art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

7. Referitor la dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009, ale art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010, ale art. 4 alin. (2) și (3) din Legea nr. 285/2010, ale art. 4 alin. (2) și art. 2 din Legea nr. 283/2011, ale art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 84/2012, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, autorul excepției susține că acestea sunt contrare prevederilor art. 1

alin. (5), ale art. 15 alin. (2) și ale art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție. În acest sens, arată că dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009 nu sunt predictibile și clare când stabilesc că drepturile salariale ale personalului menționat în lege sunt cele exclusiv reglementate în conținutul său, pentru ca art. 12 alin. (3) din același act normativ să dispună că salariile vor fi calculate fără a se ține cont de coeficienții de ierarhizare, element principal de stabilire a cuantumului salariului, prevăzută în anexele la lege. Lipsa de calitate și previzibilitate a legii este dovedită și de faptul că, la un an de la adoptare, a fost abrogată și înlocuită cu Legea-cadru nr. 284/2010, care, în partea ei cea mai importantă, și anume coeficienții de ierarhizare — clasele de salarizare și valoarea de referință —, nu a fost pusă niciodată în practică, fiind amânată *sine die* prin actele normative de reglementare a salarizării personalului plătit din fonduri publice în perioada 2009—2017. Situația de neaplicare a Legii-cadru nr. 330/2009 și a Legii-cadru nr. 284/2010 a fost constatată prin Decizia nr. 78 din 6 noiembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 5 martie 2018, paragraful 60.

8. Autorul excepției arată și că textele de lege criticate retroactivează, întrucât trimit la nivelurile de salarizare din anii anteriori. Astfel, se aplică o normă nouă la o situație trecută, *facta praeterita*, și asta cu atât mai mult cu cât normele juridice/actele normative menționate au avut o acțiune limitată în timp încă de la adoptare, respectiv un an. Deși consecințele/efectele normelor respective se perpetuează în timp, nu se poate vorbi de ultraactivitatea legii, întrucât această stare juridică este contrazisă de temporalitatea actului normativ. Prin urmare, reluând pentru fiecare an aspecte ale salarizării personalului plătit din fonduri publice care s-au aplicat succesiv începând cu anul 2009, fiecare act normativ nou a retroactivat față de cel anterior și, mai ales, față de primul.

9. De asemenea, autorul excepției arată că dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 1 alin. (5) și art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, deoarece, exceptând Legea-cadru nr. 330/2009 și Legea-cadru nr. 284/2010, celelalte acte normative de salarizare anuală emise ulterior nu sunt legi organice.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că cele învederate de autorul excepției nu sunt de natură a demonstra neconstituționalitatea procedurii administrative prealabile reglementate de art. 98 alin. (1) coroborat cu art. 97 alin. (2) din Legea nr. 223/2015. Astfel, legiuitorul a prevăzut în mod expres prin dispozițiile legale deja enunțate că o astfel de procedură nu are caracter jurisdicțional, iar hotărârile Comisiei de contestații din cadrul Ministerului Afacerilor Interne sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Partea interesată are dreptul de a se adresa instanței de judecată în a cărei rază teritorială își are domiciliul pentru apărarea drepturilor sau intereselor sale legitime, atunci când este nemulțumită de hotărârea comisiei de contestații, în termen de 30 de zile de la comunicare, potrivit dispozițiilor art. 99 alin. (2) din Legea nr. 223/2015, respectiv art. 17 alin. (3) din Ordinul ministrului apărării naționale, al ministrului afacerilor interne și al directorului Serviciului Român de Informații nr. M.8/39/8.026/2016 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea, funcționarea și structura comisiilor de contestații din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații. De asemenea, amintește că instanța de control constituțional a reținut în mod constant în jurisprudența sa că legiuitorul a urmărit prin reglementarea procedurii prealabile de contestare a deciziilor de pensie la Comisia centrală de contestații degrevarea instanțelor de judecată de o mare parte a cauzelor privind drepturile de asigurări sociale, prin interpunerea comisiilor de contestații în procedura de soluționare a acestora. Astfel, s-a

reținut de către Curtea Constituțională că pensionarii pot supune deciziile de pensii controlului comisiei de contestații fără a mai parcurge procedura, în principiu de mai lungă durată, din fața instanțelor de judecată și numai în situația când nu sunt mulțumiți de hotărârile acestei comisii pot să le supună analizei instanței de judecată.

11. Totodată, apreciază că textele din actele de salarizare criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate în cauză. Astfel, arată că pensia militară de stat, reglementată de Legea nr. 223/2015, constituie un tip de pensie mai avantajos decât alte tipuri de pensii, acordate altor categorii profesionale, iar legiuitorul are atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut în mod constant că, în considerarea unor schimbări intervenite în posibilitățile de acordare și dimensionare a drepturilor de asigurări sociale, legiuitorul poate modifica, ori de câte ori consideră că este necesar, criteriile de calcul al cuantumului acestor drepturi, cu efecte numai pentru viitor. Prin urmare, ține de opțiunea liberă a legiuitorului stabilirea veniturilor realizate de titularii dreptului la pensie care se includ în baza de calcul pentru stabilirea cuantumului pensiilor (Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006). Așadar, dispozițiile de lege care stabilesc veniturile în funcție de care se calculează baza de calcul al pensiei militare de serviciu nu constituie o restrângere a exercițiului drepturilor fundamentale, în sensul indicat de autorul excepției.

12. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 98 alin. (1) coroborate cu cele ale art. 97 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, ale art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, ale art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, ale art. 4 alin. (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, ale art. 4 alin. (2) și ale art. 2 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015. Curtea precizează că, deși în actul de sesizare se face referire la dispozițiile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 84/2012, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012. De asemenea, Curtea apreciază că, în ceea ce privește dispozițiile art. 4 alin. (2) și ale art. 2 din Legea nr. 283/2011, autorul are în vedere, în realitate, dispozițiile art. II art. 2 și art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011. De asemenea, Curtea constată că dispozițiile criticate ale Legii-cadru nr. 330/2009 au fost abrogate prin art. 39 lit. w) din Legea-cadru nr. 284/2010, cele ale Legii-cadru nr. 284/2010 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cele ale Legii nr. 285/2010 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 30 din Legea-cadru nr. 153/2017, cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 27 din Legea-cadru nr. 153/2017, cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 29 din Legea-cadru nr. 153/2017, cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 28 din Legea-cadru nr. 153/2017, cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, iar cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 20 din Legea-cadru nr. 153/2017. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea acestor dispoziții de lege, așa cum a fost sesizată. Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 97 alin. (2) din Legea nr. 223/2015: *„Procedura de examinare a deciziilor supuse contestației reprezintă procedura administrativă prealabilă, obligatorie, fără caracter jurisdicțional.”;*

— Art. 98 alin. (1) din Legea nr. 223/2015: *„Comisiile de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații sunt organisme de verificare ce examinează și hotărăsc asupra deciziilor de pensie emise de casele de pensii sectoriale și urmăresc aplicarea corectă a legislației referitoare la pensiile militare de stat.”;*

— Art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009: „Începând cu data intrării în vigoare, în tot sau în parte, a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege.”;

— Art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010: „Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege.”;

— Art. 4 alin. (2) și (3) din Legea nr. 285/2010: „(2) În anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, denumită în continuare lege-cadru.

(3) Personalul plătit din fonduri publice se reîncadrează, începând cu 1 ianuarie 2011, pe clase de salarizare, pe noile funcții, gradații și grade prevăzute de legea-cadru, în raport cu funcția, vechimea, gradul și treapta avute de persoana reîncadrată la 31 decembrie 2010.”;

— Art. II art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010: „În anul 2012, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.”;

— Art. II art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010: „În anul 2012 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare.”;

— Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012: „Prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, și ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 2, 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 6, 7, 9, 11, art. 12 alin. (2) și art. 13 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013: „În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014: „În anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015: „În anul 2016, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de

bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”

16. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate contravin următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 21 alin. (4) referitor la jurisdicțiile speciale administrative, art. 47 privind nivelul de trai și art. 73 alin. (3) lit. p) potrivit căruia regulimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială se reglementează prin lege organică.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 98 alin. (1) și ale art. 97 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu critici similare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 863 din 17 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 22 iulie 2020, paragraful 126, Curtea a apreciat că sunt neîntemeiate criticile de neconstituționalitate care vizează aceste texte de lege, arătând că procedura reglementată de aceste articole este una administrativă prealabilă, a cărei legitimitate constituțională a fost, în mod constant, acceptată în jurisprudența sa. În acest sens, a fost invocată Decizia nr. 284 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012. Curtea a reținut, totodată, că nu a impus autorității care exercită această atribuție și condiția de a avea personalitate juridică. De asemenea, a reținut că art. 97 alin. (2) și art. 98 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 nu stabilesc că procedura din fața comisiilor de contestații se desfășoară potrivit principiilor urmate în activitatea jurisdicțiilor administrative speciale, respectiv ale contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrativ-jurisdicționale [a se vedea art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 554/2004]. Faptul că ele examinează și hotărăsc asupra deciziilor de pensie emise de casele de pensii sectoriale și urmăresc aplicarea corectă a legislației referitoare la pensiile militare de stat ține de însăși esența activității de soluționare a contestației, fără să îi confere caracter de organism jurisdicțional. Dacă s-ar admite această din urmă concluzie, atunci nicio procedură administrativă grațioasă nu ar mai fi posibilă, anulându-se rațiunea instituirii sale.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția Deciziei nr. 863 din 17 decembrie 2019 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Cât privește dispozițiile legilor de salarizare criticate în prezenta cauză, Curtea constată că și acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin prisma unor critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 624 din 7 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2022, Curtea a reținut că, deși după anul 2010 legiuitorul și-a propus instituirea unui sistem de salarizare unic, care să aducă transparență și previzibilitate în materia salarizării, în fapt, drepturile salariale s-au calculat pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare, în fiecare an actele normative care au reglementat salarizarea personalului bugetar plătit din fonduri publice făcând trimitere la cuantumul drepturilor salariale din anul precedent. Astfel, stabilirea acestor drepturi este un proces dificil, care nu corespunde intențiilor pe care legiuitorul le-a avut atunci când a conceput sistemul unic de salarizare și care face greu de

înțeles principiile avute în vedere în reglementarea drepturilor anumitor categorii socioprofesionale. Totodată, calculul drepturilor salariale se face pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare anului 2010 (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 29 iunie 2016).

20. Cu toate acestea, Curtea a reținut că stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului (a se vedea Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006) și că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului (a se vedea Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57.

21. Astfel, Curtea a apreciat că dispozițiile legale criticate dau expresie opțiunii legiuitorului în materia salarizării personalului bugetar și că aceste norme juridice clarifică pentru perioade precis determinate situația drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, fiind lipsite de echivoc sub aspectul destinatarilor și efectelor juridice pe care le produc. Reținând că,

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Tătuț în Dosarul nr. 1.191/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 97 alin. (2) și ale art. 98 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, ale art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. II art. 2 și art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

raportat la rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, legiuitorul are libertatea de a reglementa salarizarea în sistemul public, evident cu respectarea prevederilor Constituției, Curtea a constatat că, prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul a urmărit, în esență, garantarea cuantumului drepturilor salariale și evitarea scăderii drepturilor salariale ale personalului bugetar.

22. Curtea a arătat că textele de lege criticate nu au semnificația repunerii în vigoare a unor acte normative abrogate și a apreciat că au un conținut care întrunește exigențele de claritate, previzibilitate și accesibilitate, fiind astfel respectate prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție în componentele referitoare la calitatea legii și principiul securității juridice.

23. Curtea apreciază că, neintervenind elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, considerentele și soluția Deciziei nr. 624 din 7 octombrie 2021 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Cât privește susținerea autorului excepției potrivit căreia dispozițiile de lege criticate ar contraveni art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, Curtea apreciază că, raportat la obiectul de reglementare al textelor de lege care constituie obiectul excepției de neconstituționalitate, ce privește salarizarea personalului plătit din fonduri publice, aceste prevederi constituționale nu sunt incidente. Astfel, prin Decizia nr. 645 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 21 decembrie 2005, Curtea a statuat că sistemul de salarizare, indiferent de categoria profesională vizată, nu se regăsește printre domeniile care, conform art. 73 alin. (3) din Constituție, în mod strict și limitativ, fac obiectul de reglementare al legii organice.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea și completarea descrierii tehnice și actualizarea valorii de inventar a unor bunuri imobile cuprinse în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Siret, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, ca urmare a înscrierii în cartea funciară și a reevaluării

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea și completarea descrierii tehnice și actualizarea valorii de inventar a unor bunuri imobile cuprinse în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Siret, instituție

publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, ca urmare a înscrierii în cartea funciară și a reevaluării, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 18 august 2022.
Nr. 1.050.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Siret, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, la care se modifică și se completează descrierea tehnică și se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a înscrierii în cartea funciară și a reevaluării

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	16335444	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
2. Ordonator secundar de credite	RO 24326056	Administrația Națională „Apele Române”
3. Ordonator terțiar de credite	RO 18264854	Administrația Bazinală de Apă Siret

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)
1	101395	8.03.01	B.H. Siret cu toți afluenții de ordinele I—VI	Lungime curs de apă codificat = 372 km, suprafață luciu de apă = 3191,35 ha, din care intabulat parțial L = 45,7 km curs de apă Siret cu o suprafață de 5.938.223 mp, compusă din: Stere = 751.873 mp, C.F. nr. 60901 UAT Cristești Stere = 503.729 mp, C.F. nr. 60903 UAT Cristești Stere = 335.875 mp, C.F. nr. 61034 UAT Cristești Stere = 625.410 mp, C.F. nr. 61292 UAT Moțca Stere = 617.213 mp, C.F. nr. 61297 UAT Moțca	Țara: România; județul Iași	981	41.168.415

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)
				Steren = 403.055 mp, C.F. nr. 61299 UAT Moțca Steren = 134.935 mp, C.F. nr. 68130 UAT Pașcani Steren = 207.332 mp, C.F. nr. 62230 UAT Răchiteni Steren = 100.834 mp, C.F. nr. 62231 UAT Răchiteni Steren = 405.202 mp, C.F. nr. 62264 UAT Răchiteni Steren = 157.820 mp, C.F. nr. 62292 UAT Răchiteni Steren = 312 mp, C.F. nr. 62299 UAT Răchiteni Steren = 553.534 mp, C.F. nr. 63618 UAT Butea Steren = 21.138 mp, C.F. nr. 63070 UAT Alexandru I. Cuza Steren = 88.615 mp, C.F. nr. 63071 UAT Alexandru I. Cuza Steren = 122.609 mp, C.F. nr. 63072 UAT Alexandru I. Cuza Steren = 4.954 mp, C.F. nr. 63073 UAT Alexandru I. Cuza Steren = 60.705 mp, C.F. nr. 63075 UAT Alexandru I. Cuza Steren = 33.213 mp, C.F. nr. 63076 UAT Alexandru I. Cuza Steren = 14.168 mp, C.F. nr. 63082 UAT Alexandru I. Cuza Steren = 8.498 mp, C.F. nr. 63083 UAT Alexandru I. Cuza Steren = 354 mp, C.F. nr. 63084 UAT Alexandru I. Cuza Steren = 16.772 mp, C.F. nr. 63085 UAT Alexandru I. Cuza Steren = 770.073 mp, C.F. nr. 63086 UAT Alexandru I. Cuza codul hidrografic XII			
2	101417	8.03.01	B.H. Siret cu toți afluenții de ordinele I—VI	Lungime curs de apă codificat = 127 km, suprafață luciu de apă = 167,21 ha, din care intubulat parțial L = 5,1 km curs de apă Râmnicu Sărat cu Steren = 803.786 mp, C.F. nr. 20860 UAT Buda codul hidrografic XII	Țara: România; județul: Buzău	1998	2.157.009
TOTAL							43.325.424

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea unei licențe de concesiune pentru exploatare

Având în vedere prevederile art. 13 și ale art. 21 alin. (1²) lit. a) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune pentru exploatare nr. 2.265/2001 privind exploatarea resurselor de nisip și pietriș din perimetrul Ion Creangă—Recea, județul Neamț, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea AMEDEUS COM — S.R.L., identificată prin cod unic de înregistrare 18625924, în calitate de concesionar.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Sorin-Călin Gal

București, 22 august 2022.

Nr. 182.

MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

DECIZIE

privind modificarea anexei nr. 27 la Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 521/2017 pentru stabilirea formei, conținutului și a modalității de arhivare a documentelor prevăzute de Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal și Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016

Având în vedere dispozițiile art. 347 din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016, cu modificările și completările ulterioare,

în vederea implementării unor măsuri dispuse pentru remedierea deficiențelor constatate cu prilejul desfășurării unor măsuri de control,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2016 pentru organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu completările ulterioare, și al art. 4 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 160/C/2018,

directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor emite prezenta decizie.

Art. I. — Anexa nr. 27 la Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 521/2017 pentru stabilirea formei, conținutului și a modalității de arhivare a documentelor prevăzute de Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal și Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013, aprobat prin

Hotărârea Guvernului nr. 157/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 și 252 bis din 11 aprilie 2017, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor,
Dan Halchin

București, 18 august 2022.
Nr. 589.

ANEXĂ
(Anexa nr. 27 la Decizia nr. 521/2017)

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Administrația Națională a Penitenciarelor
Locul de deținere .....
Nr. 1

(Se arhivează la dosarul de cereri.)

Aprob.
Director,

CERERE

pentru aprobarea persoanelor cu care se solicită efectuarea convorbirilor telefonice

Subsemnatul(a), ..., fiul (fiica) lui ..... și al (a) ....., născut(ă) la data de ....., solicit ca pentru exercitarea dreptului la convorbiri telefonice, prevăzut de art. 65 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, să efectuez convorbiri telefonice cu următoarele persoane:

Nr. crt.	Numele și prenumele	Număr de telefon (cu prefix)	Calitatea persoanei ²
1			
2			

Nr. crt.	Numele și prenumele	Număr de telefon (cu prefix)	Calitatea persoanei ²
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			

Data întocmirii: .....

Semnătura: .....

Persoane și numere de telefon care modifică³ lista aprobată inițial, cu respectarea numărului maxim de persoane prevăzut de art. 133 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016, cu modificările și completările ulterioare:

Nr. crt.	Numele și prenumele	Calitatea persoanei	Număr de telefon (cu prefix)	Numărul de telefon care se înlocuiește	Numărul cererii aprobate
1					
2					
3					
4					
5					

Aplicația de management al convorbirilor telefonice și cumpărăturilor

Vă informăm că, pentru a putea efectua convorbiri telefonice și cumpărături folosind aplicații specifice, trebuie să dispuneți în mod obligatoriu de bani în contul personal.

După primirea cardului sunteți obligați să respectați următoarele reguli de folosire:

- cardul este personal, nu poate fi înstrăinat, iar codul PIN nu trebuie divulgat;
- cardul va fi folosit numai pentru efectuarea cumpărăturilor de la magazinul unității și pentru efectuarea convorbirilor telefonice;
- valoarea convorbirilor telefonice și a cumpărăturilor nu poate depăși soldul, respectând prevederile legale referitoare la suma maximă de care se pot efectua cumpărături într-o săptămână;
- este interzisă orice tentativă de fraudare a aplicației aferente sistemului de telefonie și/sau cumpărături, inclusiv prin acțiuni de multiplicare a cardurilor;
- cardul constituie bun încredințat de către administrația locului de deținere și aveți obligația de a-l întreține în mod corespunzător;
- în situația pierderii/distrugerii cardului de către dumneavoastră, veți suporta contravaloarea cheltuielilor ocazionate de emiterea unui nou card;
- orice nerespectare a acestor reguli constituie abatere disciplinară și se va sancționa conform reglementărilor în vigoare.

Subsemnatul(a), ..., născut(ă) la data de ....., fiul (fiica) lui ..... și al (a) ....., camera nr. ...., declar că am luat cunoștință cu privire la modalitatea și regulile de funcționare a aplicației de management al convorbirilor telefonice și cumpărăturilor.

Data întocmirii: .....

Semnătura: .....

Data luării la cunoștință:

Semnătură de luare la cunoștință:

.....

.....

¹ Va primi număr de înregistrare din registrul de evidență al cererilor formulate de persoana privată de libertate.

² Se menționează una dintre categoriile prevăzute la art. 2 lit. m) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013, cu modificările și completările ulterioare.

³ Pentru fiecare persoană sau număr de telefon care înlocuiește una dintre persoanele sau numerele de telefon aprobate inițial se formulează cereri distincte, aprobate de directorul locului de deținere.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN
privind actualizarea, pentru anul 2022, a numărului posturilor de notar public
destinate notarilor stagiați care vor promova examenul de definitivat

Având în vedere hotărârile Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 67 din 11.06.2022, nr. 73 din 30.06.2022 și nr. 75 din 1.08.2022 privind propunerile de actualizare, pentru anul 2022, a numărului posturilor de notar public destinate notarilor stagiați care vor promova examenul de definitivat,

văzând că pentru 43 de posturi de notari publici s-au emis ordine privind numirea în funcție ulterior promovării examenului de definitivat, sesiunea mai 2022, și sunt în derulare formalități în vederea înregistrării în Registrul național de evidență a notarilor publici,

în conformitate cu dispozițiile art. 21 alin. (2) și alin. (3) lit. b) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu dispozițiile art. 31 lit. b) din Regulamentul de aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.333/C/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Numărul de 2.789 de posturi de notar public, dintre care 2.562 de posturi de notari publici în funcție, 43 de posturi de notari publici pentru care s-au emis ordine privind numirea în funcție ulterior promovării examenului de definitivat și care sunt în derularea formalităților în vederea înregistrării în Registrul național de evidență a notarilor publici, 170 de posturi de notari publici suspendați din exercițiul funcției, 14 posturi vacante pentru anul 2022 destinate judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție și judecătorilor de la Curtea Constituțională, se actualizează, pentru anul 2022, cu 54 de posturi vacante destinate notarilor stagiați care vor promova examenul de definitivat, potrivit anexelor nr. 1—16.

Art. 2. — Posturile de notar public actualizate, pentru anul 2022, destinate notarilor stagiați care vor promova examenul de definitivat sunt prevăzute în anexele nr. 1—15, întocmite pentru fiecare cameră a notarilor publici, și în anexa nr. 16, cuprinzând situația centralizată.

Art. 3. — Anexele nr. 1—16*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Serviciul profesii juridice conexe și Uniunea Națională a Notarilor Publici din România vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin. Un exemplar al ordinului se comunică Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
George Cătălin Șerban,
secretar de stat

București, 17 august 2022.
Nr. 3.919/C.

*) Anexele nr. 1—16 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5, București.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

